

Preek van 6 november 2016.. **Steven Barberien**
LEVEN VOOR EN NA DE DOOD

Aan tafel met kleine kinderen spelen er zich soms bekende taferelen af. Een constant onderhandelen over wat je nu wel moet opeten en wat je mag laten liggen. Mokkend en protesterend werken ze dan langzaam de spruiten naar binnen... 5, 4, 3, 2, nog één... De marteling van de ‘verplichte’ maaltijd is achter de rug...

Van een veel grotere orde is de marteling waarvan sprake is in de eerste lezing. Een progressieve en breeddenkende koning wil zijn volk uit het isolement halen en de moderne tijd in leiden, waar achterhaalde wetten en principes zijn afgeschaft. Eten wat de pot schaft, ook voor Joden, die volgens hun traditie geen varkensvlees eten. Eén voor één leggen zeven zonen, jonge mensen, het loodje onder de dwingende druk van deze verlichte despoot... Hun leven als wetsgetrouwe Jood is hun meer waard dan het leven op zich. Zelfs met de dood voor ogen geloven ze dat God hen niet in de steek laat. Er is voor hen gelovig perspectief over de grens van de dood heen.

Zo staan we, enkele dagen na Allerzielen, weer stil bij die onafwendbare dood. Ook Jezus wijst in het evangelie bij het conflict met de Sadduceeën op perspectief na de dood. De Sadduceeën geloven niet in de verrijzenis. “Dood is dood, hier en nu moet je leven”, en ze proberen het geloof in de verrijzenis belachelijk te maken met een absurd verhaal van zeven broers die trouwen met dezelfde vrouw.

Natuurlijk geeft Jezus hun een raak antwoord: De hemel is de aarde niet, daar wordt niet gehuwd én daar gelden andere regels dan hier! De hemel is geen plek voor de doden, maar voor de levenden. Die daar echt en ten volle leven, in het licht van Gods genade.

Het lijkt alsof onze geseclariseerde samenleving de idee aanhangt dat de dood een absoluut eindpunt is. En daarom leven we of worden we geleefd in een verschroeiend tempo. We willen alles hebben, doen, ervaren en wel *nu*, niet morgen of ooit..., nú én álles! En zo doden we onze levenskwaliteit...

Ons leven wordt uitgeperst als een citroen om er tot de laatste druppel alles uit te halen... Want wat is anders het perspectief, als je niet geloven kunt in een leven na de dood? Steeds meer mensen haken af, kunnen dit niet meer aan.

Misschien is de tijd rijp ons de vraag te stellen of die belofte van God, dat Hij ons zal laten verrijzen zoals Jezus, niet alleen een hoopvolle gedachte is voor later, maar ook nu al ruimte schept. Met verrijzen uit de dood kan je misschien al beginnen als je nog leeft!